

Սիպիլ

Կյանքը

Երագել, երագե՛լ վարդերուն քով թառամած,
Երագել և հուսալ սև երկինքեն ամպամած,
Աստղերեն անգորով, և ամպրոպեն, շանթեն ալ

Գութ մուրա՛լ:

Հավատալ, հավատա՛լ տիեզերքին բարության.
Ջինաթափ, անձնատուր բախտի սուրին՝ անվարան,
Կեղեքվիլ, արյունիլ, սակայն շրլլալ սրտաաբեկ

Ո՛չ, երբեք:

Տառապիլ, գալարվի՛ր, այլ ապրիլ միշտ երագով,
Բոցին մեջ գեհենին հովանիներ տեսնել գով,
Եվ ժպտիլ անվրդով արյուն հոսի երբ սրտեղ

Վետ առ վետ:

Երագել, երագել մինչև իդձերդ արփանուշ
Փռշրվին ու մարին, հոգիդ պատե քար ու փուշ,
Եվ թաղվի երագդ ալ, մոխիր կտրած հողին տակ

Անհատակ:

1930